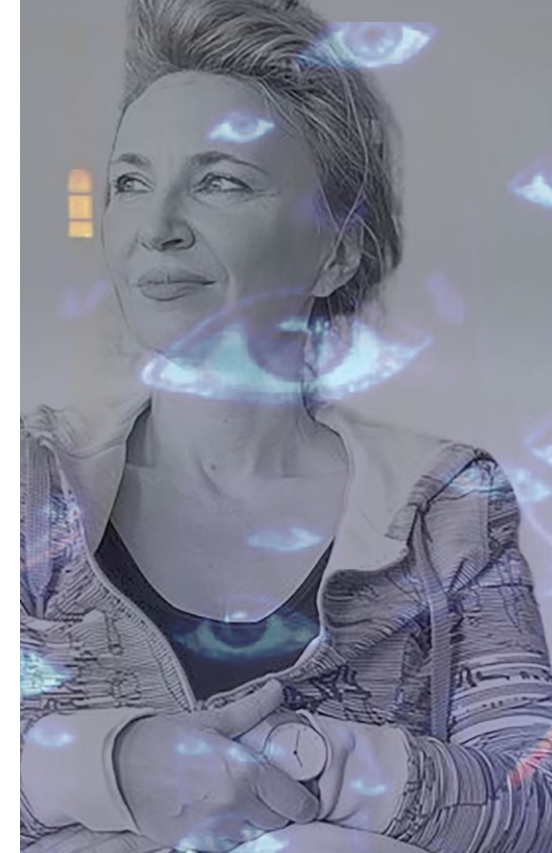

Ladislav Čarný
Ingrid Hoffstädter Višňovská

(1978 – 2025)

WE REMEMBER / SPOMÍNAME

The text is a memoir of an intermediate artist who entered the history of contemporary art as an artist using unusual materials and technical procedures, including laser (the *Space* installation), ultraviolet light, and fluorescence (the *Net* and *Silence* installations). Recently she has attracted attention with paintings made using the lenticular printing technique, in which she confronted well-known paintings from art history with reportage photographs from war-torn Ukraine (which she presented at the XV. Florence Biennale in 2025). She was also a finalist for the Oskár Čepan Award, winner of the Ars Electronica Centrum international competition (which included an internship at the ARS Electronica Center) and finalist for the Essl Award. Her work *Silence* was nominated as Bratislava City Gallery Artwork of the Month and the gallery purchased it for its collection.

Ladislav Čarný, artist and teacher

Ingrid Hoffstädter Višňovská: *Silence*, 2008, inštalácia, fluorescenčná tlač na fóliách, UV svetlo, detail. Synagóga – Centrum súčasného umenia, GJK, Trnava

Ingrid Hoffstädter Višňovská: Slepota, 2017/2024, sadra, reflexná fólia (séria, 8 ks), celok a detail. Foto: Vladimír Holický

Na semestrálnych prieskumoch nebolo možné prehliadnúť jej práce. Ako študentka katedry sochárstva, Ateliéru priestorových komunikácií, ktorý viedol prof. Anton Čierny, sa odlišovala od väčšiny študentov svojím zmyslom pre nezvyčajné materiály a technické postupy. Pracovala napríklad s mydlom (mydlová plastika *Jesus*), voskom (vúdú figúrky spolužiakov *Private collection*), chlebom (veľkorozmerné počítadlo *Counter*), odtlačkami tiel v pauzákoch napustených duvilaxom (inštalácia *In between*) či s manipulovanou fotografiou (séria portrétov obsahujúcich jazvy s portrétom inej osoby *Stampes*). Postupne sa v jej prácach objavovalo ultrafialové svetlo a fluorescencia (inštalácia *Net*) a tiež laser v kalnom prostredí – jej magisterská diplomová práca *Space* založená na zážitku diváka v laserovom poli, doplnená basovým zvukom, bola veľmi silným zážitkom.

Tento čiastočný opis jej študentskej tvorby predstavuje na prvý pohľad široký záber materiálov a technických postupov, s ktorými experimentovala. No už počas štúdia bolo jasné (a v jej doktorandskom pôsobení a tvorbe sa to ešte výraznejšie vykryštalizovalo), že u Inge nejde o okúzlenie estetickou a prekvapujúcimi efektmi nových médií. Voľba materiálu, techniky a komunikačného kódu bola vždy vo vzťahu k sémantike, teda k výpovedi výtvarného diela. Inge bola zameraná na posolstvo a vo vzťahu k nemu volila médium. To som považoval v jej umeleckej orientácii za podstatné, preto som s radosťou prijal jej projekt *Interaktivita priestoru*, keď sa ku mne hlásila na doktorandské štúdium.

Počas doktorandského štúdia vytvorila rad pôsobivých inštalácií, v ktorých rozvíjala nastúpenú cestu. Spomeniem niektoré: projekciu oka do studenej pary *Eye*. Projekt *Silence* na výstave slovenského výtvarného umenia v Galérii mesta Prahy (bol tiež vystavený v trnavskej Galérii Jána Koniarka); na priehľadných fóliách bolo zobrazených množstvo očí nasvietených ultrafialovým svetlom, do tohto priestoru vstupoval divák a pohyboval sa v ňom. Zvuková inštalácia *Radio*

Head vytvárala v priestore prienik vysielania štyroch rozhlasových staníc. Inštalácia *Magnetická príťažlivosť* pozostávala zo steny, na ktorú bola nanosená magnetická farba, a divákovi umožňovala meniť a vytvárať kompozíciu z magnetov. Všetky jej inštalácie predpokladajú interaktivitu diváka v priestore. Sú nereprodukovateľné (ich reprodukcie sú reduktívne), je potrebné ich osobne zažiť. Inge spolupracovala s odborníkmi z rôznych oblastí, s ktorými konzultovala svoje zámery a ktorí jej poskytovali technickú podporu.

Už v tomto období bola oceňovanou autorkou. Bola finalistkou Ceny Oskára Čepana, víťazkou medzinárodnej súťaže pre Ars Electronica Centrum (ocenenie spojené so sťažou v Ars Electronica Centre) i finalistkou ceny Essl Award. Jej dielo *Silence* bolo vyhlásené za dielo mesiaca Galérie mesta Bratislavy a zakúpené do zbierky. Absolvovala aj stáž na Západoeurópskej univerzite v Plzni a na École des Beaux-Arts v Saint-Étienne.

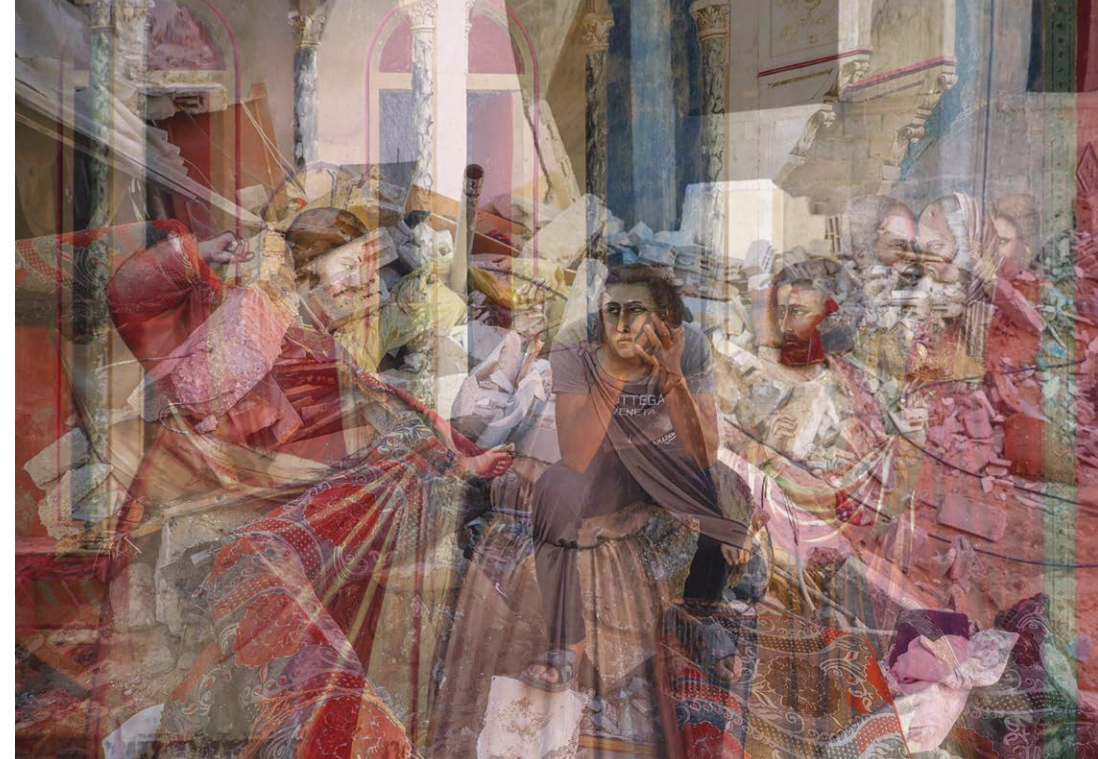
V teoretickej časti dizertačnej práce pod vedením školiteľa konzultanta Vladimíra Beskida riešila problematiku interaktivity v priestorových inštaláciách ako sumárny bod pre realizáciu svojho doktorandského výskumu. Po úspešnom obhájení dizertačnej práce Inge dala o sebe vedieť ešte niekoľkými výstavnými projektmi. Spomeniem inštaláciu *Burning* – oheň v podkroví Galérie mesta Bratislavy v roku 2011. Bolo zrejmé, že na výtvarnej scéne sa etabluje výrazná osobnosť. A potom sa na istý čas odmlčala. Venovala sa rodine, narodila sa jej dcéra Frida. Neskôr úspešne bojovala so zákernou chorobou. Pracovala v rôznych zamestnaniach, až nakoniec začala učiť výtvarnú výchovu na základnej škole. To bol dôvod nášho ďalšieho kontaktu, potrebovala si doplniť pedagogické vzdelanie a začala navštevovať moje prednášky z didaktiky.

Chvíľu sa zdalo, že jej príbeh bude podobný ako u mnohých výrazných absolventov školy, ktorí sa stratili v pragmatickom prostredí životnej praxe. Inge však chytila druhý dych, a to – možno povedať – vo veľkom štýle. Jej aktuálna tvorba začala byť akceptovaná v medzinárodnom prostredí.

Ingrid Hoffstädter Višňovská: zo série Bez komentára, 2024/2025, lentikulárna tlač.
Východiskový obraz: Giotto di Bondone, Ježiš vyháňa peňazomencov z chrámu, Cappella Scrovegni, Padova, freska, 1305

Ingrid Hoffstädter Višňovská: zo série Bez komentára, 2024/2025, lentikulárna tlač. Východisková dokumentárna fotografia z ozbrojeného konfliktu v Pásme Gazy

Ingrid Hoffstädter Višňovská: zo série Bez komentára, 2024/2025, lentikulárna tlač, výsledný obraz

Obrazy zhotovené technikou lentikulárnej tlače vyžadujú interaktivitu – pohyb diváka. Umožňujú konfrontovať viacero pohľadov alebo viacero zobrazení. Inge však vstúpila najmä do oblasti existenčne aktuálnej tematiky súčasnosti. Konfrontácie našich klasických kultúrnych artefaktov, výtvarných diel, ktoré symbolizujú vysoký štandard duchovnej úrovne našej civilizácie, s reportážnymi fotografiami dokumentujúcimi tie najhroznejšie scény súčasných vojnových konfliktov, utrpenie detí, žien a mužov; alebo s propagandistickými materiálmi ruských agresorov. Pôsobivá technika, ale predovšetkým dobre zvolená pre podanie otrasného svedectva. Umocnená názvom poslednej výstavy jej života v Záhorskej galérii Jána Mudrocha v Senici *Slepotá* (pri lentikulárnej tlači skutočne existuje uhol pohľadu, keď nevidíme ani jednu, ani druhú polohu posolstva).

Posielala mi e-maily s fotodokumentáciou svojich diel. Vystavovala na XV Florence Biennale 2025, Fresh Legs Berlin 2025, stala sa finalistkou súťaže Echoes of Resilience v New Yorku a jej diela boli následne vystavené. Pripravila reprezentačnú výstavu svojej tvorby v Záhorskej galérii Jána Mudrocha v Senici a pripravovala aj výstavu v Galérii Statua v Bratislave... Mala prísť ku mne na poslednú skúšku z didaktiky. Dňa 15. mája 2025 mi Inge napísala e-mail: *Rozvinul sa mi ťažký zápal pľúc... No proste to si nevymyslíš, zase lekári úplne zle diagnostikovali, až na urgente včera mi zistili, keď mi robili CT.* Dňa 24. augusta 2025 mi jej manžel docent Jano Hoffstädter napísal: *Inge zomrela.* Inge je tu, svojím životom a tvorbou zanechala výraznú stopu.

Ladislav Čarný, výtvarník a pedagóg

Dokumentárna fotografia Ukrajinky Iryny Kalininovej, ktorá zomrela v Mariupole 22. 3. 2022 na následky svojich zranení polhodinu po pôrode svojho mŕtveho dieťaťa menom Miron. Autor fotografie: Jevhen Maloletka

Ingrid Hoffstädter Višňovská: zo série Bez komentára, 2024/2025, lentikulárna tlač, konfrontácia fotografie Ukrajinky Iryny Kalininovej, ktorá zomrela na následky svojich zranení polhodinu po pôrode svojho mŕtveho dieťaťa, s obrazom Smrť Panny Márie (okolo 1606) od Caravaggia. Foto diela autorky: Vladimír Holický